

РЕШЕНИЕ

№ 2194

гр. София, 01.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 01.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9756** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 184, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК: [ЕИК] срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С1168-0455795 от 27.07.2021 г., издадена началник отдел „Оперативни дейности“ С., в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят сочи, че заповедта е издадена при наличието на съществени нарушения на съдопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби, при несъответствие с целта на закона, поради което е незаконосъобразна и необоснована. Соочи се, че заповедта е издадена при неизяснена фактическа обстановка и липса на мотиви. Твърди, че неправилно административния орган е приел, че е налице нарушение на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС. По същество на спора излага доводи, че констатираните разлики в П. се дължали на грешна практика при въвеждане на данните за количеството LPG по доставките А. от служител на дружеството. Иска се отмяна на наложената ПАМ.

В проведеното открито съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се е представлявал. Депозира е по делото становище, чрез процесуалния му представител адв. В., в което е заявил, че поддържа направеното оспорване и излага доводи за незаконосъобразността на оспорения акт. Не е направил искане за присъждане на разноски по делото.

Ответникът - Началник отдел „Оперативни дейности“ С., в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. И., оспорва жалбата като неоснователна. Моли издадената заповед за налагане на принудителна административна мярка да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От представения по делото и кредитиран като писмено доказателство Протокол № АА0455795 от 08.07.2021 г. за извършена проверка на 08.07.2021 г. се установява, че на посочената дата в 15:00 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на параграф 1, т. 41 от ДР на ЗДДС - газстанция Л. № 8, находящ се на адрес: [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК:[ЕИК]. Установено е, че [фирма] с ЕИК[ЕИК] като лице, извършващо доставка/продажба на течни горива от търговски обект, не предава по дистанционна връзка на Национална агенция по приходите данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обекта за течни горива. При проверката е било установено, че търговския обект е с обща площ от около 500 кв.м. и разполага с надземен „свободна стоя“ резервоар с вместимост 10 000 л., 1 брой колонка за зареждане на гориво и два броя пистолети за зареждане на гориво LPG. В търговския обект е налично ЕСФП марка „О. сис 2.0-Д-КЛ" с ИН OS006484, ФП № 58006484, потвърждение 4311313/23.07.2019 г. Направена била и справка ПП ФУДВ за периода от 01.05.2021 г. до 08.07.2021 г. и е установено, че има съществени разлики между получените количества горива по А. и количествата горива постъпили в резервоарите от нивомерната система в обекта както следва:

- на 28.06.2021 г. е извършена доставка на течни горива пропан-бутан - 2 000 л. по А. № 0000000006148238/28.06.2021 г. като към НАП са подадени данни за заредени количества пропан-бутан - 2 207,40 л.

- на 01.07.2021 г. е извършена доставка на течни горива пропан-бутан - 1 499,08 л. по А. №0000000006156107/01.07.2021 г. като към НАП са подадени данни за заредени количества пропан-бутан - 1 805,50 л.

- на 02.07.2021 г. е извършена доставка на течни горива пропан-бутан - 1 498,18 л. по А. №0000000006159096/02.07.2021 г. като към НАП са подадени данни за заредени количества пропан-бутан - 1 657,50 л.

- на 05.07.2021 г. е извършена доставка на течни горива пропан-бутан - 2 000 л. по А. № 0000000006162936/05.07.2021 г. като към НАП са подадени данни за заредени количества пропан-бутан - 2 385,20 л.

С оглед на така извършената проверка, на 08.07.2021 г., началникът на отдел „Оперативни дейности“ С., в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, е издал оспорената в настоящото производство, заповед № ФК-С1168-0455795 от 27.07.2021 г., с която за извършено нарушение на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС, е наложил на [фирма] принудителна административна мярка (ПАМ) - запечатване на търговски обект – газстанция Л. № 8, находящ се на адрес: [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК:[ЕИК] и е забранен достъпът до обекта за срок от 3 дни. В заповедта са изложени мотиви, че срокът на запечатването се определя съобразно тежестта на нарушението, видът на стоката – течни горива LPG и последиците от същото. Според органа неспазването на

задължението на търговеца да предава към НАП по установената дистанционна връзка данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите, в които се извършва търговия с течни горива, винаги води до негативни последици за фиска и засяга особено важен държавен интерес. Не позволява да се проследи движението на закупените количества гориво, дали доставчиците са издали съответни документи, както и да се съпостави последващата реализация с налични количества горива. Прието е, че неподаването на актуална информация относно количеството получено гориво обуславя възможност за значително отклонение от данъчно облагане. Посочено е, че създадената организация в търговския обект няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти, а една от целите на търговеца е именно отклонение от данъчно облагане, поради което ако не бъде приложена ПАМ то съществува възможността за извършване на ново нарушение, от което за фиска и държавата биха произлезли значителни и трудно поправими вреди. Според органа срокът на наложената ПАМ е съизмерен на извършеното и е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността в обекта.

В срока по чл. 84, ал. 1 АПК административният акт е оспорен от дружеството пред непосредствено по-горестоящия орган, като в тази връзка е постановено решение № ГДФК-194 от 30.08.2021 г. на директора на дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ отдел „Оперативни дейности“ при ЦУ на НАП.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК. Същата се оспорва от [фирма], който се явява неин адресат и заинтересовано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал.1 във вр. с ал.2 и ал.3 от АПК и се явява процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото производство е заповед за прилагане на принудителна административна мярка № № ФК-С1168-0455795 от 27.07.2021 г., с която за извършено нарушение на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС, е наложил на [фирма] принудителна административна мярка (ПАМ) - запечатване на търговски обект – газстанция Л. № 8, находящ се на адрес: [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК:[ЕИК] и е забранен достъпът до обекта за срок от 3 дни.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 ЗДДС. Със заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 от ЗДДС. От заповед № 3766/25.09.2019 г., издадена от изпълнителния директор на НАП, се установява, че Л. П. Х. е временно преназначен на длъжност началник на отдел „Оперативни дейности“, дирекция „Оперативни дейности“, главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП.

Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма като съдържа задължителните нормативно установени реквизити – наименование на органа, който я издава, наименование на акта, адресат, обстоятелствена част, в която са изложени установените факти, разпоредителна част, определяща правата и задълженията на адресата, начина и срока за изпълнение на ПАМ, срокът и реда за обжалването ѝ.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 1, буква “г” от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което подава данни от ЕСФП по чл. 118 в Националната агенция за приходите.

Принудителната административна мярка е наложена след осъществен данъчно-осигурителен контрол посредством проверка на процесния търговски обект – газстанция Л. № 8, находящ се на адрес: [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], за резултатите от която на основание чл. 50 и чл. 110, ал. 4 от ДОПК е съставен протокол № АА0455795 от 08.07.2021 г. г., обективиращ установените факти и обстоятелства от значение за квалифициране на евентуално нарушение и неговото санкциониране.

Съгласно чл. 118, ал. 6 от ЗДДС всяко лице по ал. 1, т. е. извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, е длъжно да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. От своя страна издадената на основание чл. 118, ал. 4 от ЗДДС Наредба № Н-18/13.12.2006 г. визира в чл. 3, ал. 3 задължение на всяко лице, което извършва продажба на течни горива чрез средства за измерване на разход да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива. Това се осъществява по начина, указан в чл. 3, ал. 3, изр. второ от същата наредба.

В конкретния случай проверяващите органи са установили разлика в между количеството дизелово гориво подадено чрез нивомерна система и доставените количества по акцизен данъчен документ.

В настоящия случай, в доказателствена тежест на жалбоподателят е да установи съобразно изискването на чл. 154, ал.1 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК, че разликата в данните, отчетени от нивомерната система на ЕСФП с данните, подадени към информационната система на НАП на сочените в заповедта дати се изразява в техническа или друг вид грешка, което не е сторено в настоящия съдебен процес. Твърденията на жалбоподателя, че последните се дължат на грешка извършена от служител и към настоящият момент тази практика е преустановена, както правилно административният орган е посочил обулавя признание на извършеното нарушение довело до неправилно подадени данни за количеството гориво LPG.

При тези фактически установявания може да се направи извод, че е налице основание да се приеме, че дружеството не е изпълнило задължението си да предава на НАП по изградената дистанционна връзка данни за доставки и налични количества горива в резервоара.

Принудителната мярка „запечатване на обект“ е с превантивна цел, която в случая е налице, тъй като към момента на постановяването ѝ дружеството не е било

преустановило дейността си, т.е. съществува възможност за извършването и на друго нарушение, свързано с неиздаване на документ за извършено плащане.

При наличие на предпоставките на чл. 186, ал. 1 ЗДДС, органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможността да преценява определени обстоятелства, при които да наложи мярката или пък други обстоятелства, при наличието на които да не я наложи. Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на принудителната административна мярка. В конкретния случай такава преценка е била направена и подробно аргументирана от административния орган с мотиви, които съдът намира за напълно достатъчни за формиране на извод относно спазване изискванията на съразмерност, приложими при упражняването на оперативна самостоятелност - в оспорения акт се съдържат конкретни обстоятелства, при които е извършено нарушението, посочено е, че продължителността на срока – 3 дни, е определен с оглед местоположение на обекта, работното му време и поведението на търговеца, а именно установено разлика между получено количество по документ и постъпило и отчетено чрез Н. количество гориво в периода 01.05.2021 г. – 08.07.2021 г., то е налице основание да се приеме, че неподдаването на данни пречатства възможността за проследяване на наличните количества гориво в резервоарите и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност и се накърнява установения ред и правна сигурност на данъчното документиране и дейността на органите по приходите и именно, за да се предприемат действия по недопускане на различия по доставките на гориво, отразени по документи и отчетени от Н., е наложена тази мярка.

Неоснователен в тази връзка е доводът на жалбоподателя за липса на мотиви относно така определения срок на мярката. В разпоредбата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС е предвидена възможност, принудителната административна мярка запечатване на обект да се прилага за срок до един месец. След като законодателят е предвидил срок до един месец, то административният орган е длъжен да обоснове защо е определил срок от 3 дни, който е минимален срок. В случая, както бе посочено по-горе са изложени мотиви по отношение на продължителността на срока на наложената ПАМ, като административният орган се е позовал на вида и обема на упражняваната в съответния обект дейност, на тежестта на извършеното нарушение. Органът е посочил и целите, които иска да бъдат постигнати с налагането на мярката, а именно-гарантиране на правилното подаване на данни от Н..

Оспореният административен акт е издаден в съответствие с целта на закона и при спазване на принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК. Видно от изложените мотиви, мярката цели да постигне промяна в начина на извършване дейността в конкретния търговски обект, като прекият резултат е правилно отчитане на дейността. В случая се касае за законоустановена цел, тъй като нормата на чл. 22 от ЗАНН предвижда налагане на принудителни административни мерки за предотвратяването и преустановяването на административни нарушения. Уредената в чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г" от ЗДДС принудителна административна мярка "запечатване на обект" е насочена към постигане именно на такава превантивна цел, доколкото към момента на постановяването ѝ дружеството не е преустановило дейността си в търговския обект, т. е. съществува възможност за извършването и на друго нарушение, свързано с неподдаване на данни от резервоарите към НАП за наличните количества. В случая

издадената заповед цели именно това с оглед защита интересите на държавния бюджет от правилно отчитане на количествата и определяне размера на публичните задължения. Определеният срок за прилагане на мярката е в минимален размер, съответства на тежестта на нарушението и не ограничава правата на търговеца в степен, надхвърляща необходимото за осъществяване на преследваната от закона цел и е в тази връзка е неоснователно възражението за нарушение на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК. В случая, административният орган е действал целесъобразно при упражняване на предоставената му оперативна самостоятелност и срокът е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на количеството гориво от Н. от търговеца.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е законосъобразен, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По разноските по производството:

На основание чл. 143, ал. 4 АПК в полза на ТД на НАП-С. следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и предприетите от пълномощника на ответника съдопроизводствени действия, следва да бъде в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 100 лева, като неприложима спрямо определянето на юрисконсултско възнаграждение е нормата на чл. 78, ал. 5 от ГПК

Воден от горното, Административен съд София-град, III-то отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК: [ЕИК] срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С1168-0455795 от 27.07.2021 г., издадена началник отдел „Оперативни дейности“ С., в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Газ Л. ЕАД, ЕИК: [ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите - С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: